

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **P. S.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Václavem Stehlíkem, advokátem,
sídlem U Synagogy 701/2, 470 01 Česká Lípa,

proti

žalovanému: **město Louny**,
sídlem Mírové náměstí 35, 440 01 Louny,
zastoupen JUDr. Karlem Davidem, advokátem,
sídlem Sladkovského 1640, 440 01 Louny,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v odtahování vozidla BMW X5, registrační značky X, dne 3. 10. 2019 z místa před domem č. p. X v X, kde bylo původně odstaveno, do areálu sběrného dvora Technické správy města Loun, s. r. o., a v nenavrácení tohoto vozidla na původní místo nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z původního místa,

takto:

- I. Žaloba **se** v části, jíž se žalobce domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající v odtahování vozidla BMW X5, registrační značky X, dne 3. 10. 2019 z místa před domem č. p. X v X, kde bylo původně odstaveno, do areálu sběrného dvora Technické správy města Loun, s. r. o., byl nezákonný, **zamítá**.
- II. Žaloba **se** v části, jíž se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému obnovit stav před Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezákonným zásahem spočívajícím v nenavrácení vozidla BMW X5, registrační značky X, na místo před domem č. p. X v X, odkud bylo vozidlo odstraněno, **zamítá**.

- III. Soud **ukládá** žalovanému, aby ve lhůtě dvou týdnů od právní moci tohoto rozsudku **obnovil stav** před nezákonným zásahem spočívajícím v nenavrácení vozidla BMW X5, registrační značky X, na vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa před domem č. p. X v X, odkud bylo vozidlo odstraněno, tj. aby vozidlo BMW X5, registrační značky X, na takové vhodné místo navrátil.
- IV. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasačních stížnostech proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 11. 2021, č. j. 16 A 90/2020-98, a proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 6. 2022, č. j. 16 A 90/2020-178.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění doplnění ze dne 19. 11. 2020 a opravy v označení žalovaného přednesené při soudním jednání dne 4. 5. 2022 se žalobce domáhal, aby soud určil, že zásah spočívající v odtažení jeho nepojízdného vozidla BMW X5, registrační značky X, (dále jen „předmětné vozidlo“) dne 3. 10. 2019 z X ulice v Lounech byl nezákonný, a aby zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem, a to bez nároku na úhradu nákladů se zásahem spojených. Při soudním jednání konaném dne 14. 6. 2022 právní zástupce žalobce upřesnil navrhovaný výrok tak, že žalobce požaduje, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající v odtažení předmětného vozidla dne 3. 10. 2019 z místa, kde bylo původně odstaveno, do areálu sběrného dvora Technické správy města Loun, s. r. o., (dále jen „Technická správa“) byl nezákonný, zakázal žalovanému v tomto zásahu pokračovat a přikázal mu obnovit stav před tímto zásahem.

Argumentace žalobce

2. Žalobce ve svých písemných podáních popsal, že mu odtahová služba dne 29. 9. 2019 přivezla předmětné vozidlo, které bylo nepojízdné po požáru motorového prostoru, vozidlo složila na domluveném místě a odjela. Žalobce poté dne 3. 10. 2019 po návratu od lékaře zjistil, že se vozidlo na daném místě nenachází. Konstatoval, že v místě zaparkovaného vozidla nebyla umístěna žádná značka zakazující stání. Dodal, že se čerstvě vrátil z třítydenní hospitalizace v nemocnici, necítil se plně zdravý, a proto opouštěl dům jen sporadicky. Žalobce tvrdil, že se nikde v okolí svého domu nesetkal se značkou zakazující stání a informující o čištění komunikace v daném termínu; dál nedošel, tudíž na značku nemohl reagovat. Zdůraznil, že vozidlo bylo přivezeno odtahovou službou, tedy je nikdo neřídil, a tudíž ani nikdo nebyl povinen se řídit dopravním značením umístěným někde na komunikaci upozorňujícím na dočasný zákaz stání. Řidič odtahové služby se podle žalobce nemusel budoucím zákazem řídit a nebylo jeho povinností žalobce o této skutečnosti informovat. Žalobce požadoval vydání předmětného vozidla, nicméně vedoucí Technické správy nereflektoval žalobcovy argumenty a odmítl vozidlo vydat (požadoval zaplacení odtahu a parkovného). Žalobce uzavřel, že byl vinou žalovaného, který svým nařízením

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pověřil Technickou správou za asistence Městské policie Louny odtahem žalobcova vozidla, zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, který stále trvá.

3. V podání ze dne 26. 5. 2022 žalobce doplnil, že i kdyby samotné odstranění předmětného vozidla bylo oprávněné, nebyly splněny podmínky pro jeho odstavení na parkovišti Technické správy. Žalovaný totiž podle žalobce nedodržel podmínky § 19b odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), podle kterého má být vozidlo předně vráceno na místo, odkud bylo odstraněno, případně na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí a v dohledové vzdálenosti z místa odstranění. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že vozidlo nebylo možno vrátit na původní místo. Zároveň zdůraznil, že v bezprostředním okolí se nachází mnoho parkovacích míst, kam bylo možno vozidlo vrátit. Podle žalobce tak žalovaný nezvolil nejmírnější prostředek a v rozporu s šetřením práv účastníků, do nichž nemá být bezdůvodně zasahováno, zvolil prostředek nejkrajnější v podobě odtahu na parkoviště vzdálené několik kilometrů.

Argumentace žalovaného

4. Žalovaný převzal argumentaci obsaženou v písemných podáních Městského úřadu Louny. Uvedl, že dne 3. 10. 2019 v 9:40 hodin bylo předmětné vozidlo odtaheno z X ulice v Lounech do areálu Technické správy, neboť bránilo provedení údržby komunikací v rámci blokového čištění, jež pro město Louny zajišťuje Technická správa. Žalovaný podotkl, že vozidlo bylo zaparkováno ve vzdálenosti méně než pět metrů od hranice křižovatky X a X ulice. Podle žalovaného byla celá oblast, v níž vozidlo stálo, dne 26. 9. 2019 osazena dopravními značkami IP8a (zóna s dopravním omezením) s vyobrazením dopravní značky B29 (zákaz stání), a to na základě opatření obecné povahy Městského úřadu Louny ze dne 9. 5. 2019, č. j. MULNCJ 34949/2019. Dne 10. 10. 2019 vyrozuměla Technická správa žalobce o tom, že jeho vozidlo bylo odtaheno a že si je může vyzvednout po zaplacení nákladů spojených s odtahem.
5. K žalobcově argumentaci žalovaný poznamenal, že odtahová služba patrně přivezla žalobci předmětné vozidlo na jeho objednání a předala je žalobci nebo osobě jím pověřené. Zdůraznil, že podle žalobce bylo předmětné vozidlo složeno na domluveném místě dne 29. 9. 2019. Tehdy podle žalovaného byly již čtyři dny na místě dopravní značky upozorňující na blokové čištění, tedy zákaz stání (značky byly umístěny v celé zóně blokového čištění), a je nepravděpodobné, že by si řidič odtahové služby a žalobce tohoto značení nevšimli. Žalovaný připustil, že řidič odtahové služby se těmito dopravními značkami řídit nemusel, nicméně je na provozovateli, popř. majiteli vozidla, aby dodržoval dopravní značení. Žalovaný uzavřel, že obnovit stav před zásahem není možné, neboť žalobce v mezidobí z předmětného vozidla sejmul registrační značky a vozidlo již nemá platné technické osvědčení, tudíž se nejedná o vozidlo, které by mohlo být umístěno kdekoli na pozemních komunikacích. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 4. 5. 2022 právní zástupce žalobce odkázal na dosavadní písemná podání a změnil označení žalovaného na město Louny. Zdůraznil, že v těsné blízkosti žalobcova domu č. p. 811 nebyly umístěny zákazové značky; ty byly umístěny pouze při vjezdu do ulice, takže žalobce se s nimi skutečně nemusel seznámit. Nově navrhl dokazování lékařskou zprávou o hospitalizaci žalobce v září 2019, která by prokázala, že nebyl schopen řídit vozidlo a řádně dbát svých povinností provozovatele vozidla,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potvrzením odtahové služby o složení předmětného vozidla na místo, odkud bylo odtahováno, a účastnickým výsledkem žalobce.

7. Právní zástupce žalovaného při tomto jednání uvedl, že se ztotožňuje se všemi vyjádřeními dosud předloženými ze strany Městského úřadu Louny i města Louny, a v plném rozsahu na ně odkázal. Podotkl, že zákazem stání byly označeny všechny příjezdové ulice k žalobcovu domu.
8. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl z vlastní iniciativy dokazování písemností označenou jako informace o pozemku parc. č. XA v katastrálním území X z www.nahlizenidokn.cuzk.cz, založenou na č. l. 135 soudního spisu.
9. Dále soud na návrh žalovaného v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování opatřením obecné povahy Městského úřadu Louny ze dne 9. 5. 2019, č. j. MULNCJ 34949/2019, sp. zn. MULN/5239/2019/SU/KJ, které nabylo účinnosti dne 16. 5. 2019, založeným na č. l. 52 až 55 soudního spisu, videozáznamem po rozmístění přechodného dopravního značení dne 26. 9. 2019, uloženým na nosiči DVD založeném na č. l. 126 soudního spisu, fotografiemi rozmístění dopravních značek a žalobcova vozidla v době odtahu, uloženými na nosiči DVD založeném na č. l. 126 soudního spisu, nařízením města Loun č. 1/2016, kterým se stanoví maximální ceny za nucené odtahy vozidel a s ním související služby parkovišť, založeným na č. l. 56 až 57 soudního spisu, a listinami založenými v přílohou obálce na č. l. 120 soudního spisu, tj. protokolem Technické správy o odtahování, vydání nebo vrácení vozidla ze dne 3. 10. 2019, č. TSML/308/2019, žádostí Technické správy ze dne 9. 10. 2019 o sdělení údajů z registru silničních vozidel, sdělením Městského úřadu Louny ze dne 9. 10. 2019, č. j. MULNCJ 75954/2019, oznámením Technické správy ze dne 10. 10. 2019, zn. 2019/TSML/VL/022, oznámením Technické správy ze dne 11. 11. 2019, zn. 2019/TSML/VL/030, vyjádřením Technické správy ze dne 15. 6. 2021, zn. 2021/TSML/LV/007, a smlouvou o dílo uzavřenou mezi žalovaným a Technickou správou dne 19. 12. 2017. Na ostatních svých důkazních návrzích žalovaný netrval.
10. Při ústním jednání konaném dne 14. 6. 2022 soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl z vlastní iniciativy dokazování mapou okolí X ulice v Lounech pořízenou z www.google.cz/maps, založenou na č. l. 135 soudního spisu, sdělením Městského úřadu Louny ze dne 8. 6. 2022, č. j. MULNCJ 59669/2022, včetně příloh, založeným na č. l. 168 až 171 soudního spisu, žalobcem předloženými fotografiemi z převozu jeho vozidla založenými na č. l. 4, 4a a 13 soudního spisu a dále e-mailovou zprávou žalobce ze dne 3. 10. 2019 adresovanou Okresnímu státnímu zastupitelství Louny, založenou na č. l. 14 soudního spisu.
11. Soud současně v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl na návrh žalobce dokazování závěrečnou lékařskou zprávou ze dne 10. 10. 2019 z hospitalizace žalobce v Ústřední vojenské nemocnici Praha v době od 4. do 19. 9. 2019, založenou na č. l. 150 až 151 soudního spisu, potvrzením o poskytnutí masáže žalobci dne 3. 10. 2019, založeným na č. l. 148 soudního spisu, výpisem z veřejné části živnostenského rejstříku k osobě P. S., narozen X, založeným na č. l. 149 soudního spisu, a žalobcem předloženými fotografiemi z oblasti, odkud bylo odtahováno žalobcovo vozidlo, založenými na č. l. 152, 152a, 155, 155a a 160 až 165 soudního spisu. Soud naopak pro nadbytečnost neprovedl dokazování výsledkem žalobce, neboť skutkový stav byl doposud provedeným dokazováním zjištěn dostatečně spolehlivě, účastnický výsledek má velmi nízkou důkazní hodnotu srovnatelnou s pouhým tvrzením účastníka řízení a žalobce měl možnost v průběhu soudního řízení svá tvrzení soudu sdělit písemně nebo je přednést při soudním jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. Při tomtéž ústním jednání právní zástupce žalobce netrval na dokazování potvrzením odtahové služby a konstatoval, že po provedeném dokazování je třeba žalobě vyhovět, neboť bylo postaveno najisto, že bylo vozidlo na místo dopraveno odtahovou službou, kdo s vozidlem manipuloval a v jakém stavu byl v dané době žalobce. Zdůraznil, že vozidlo bylo odtaženo v rozporu s platnou právní úpravou, nic nebránilo je odstavit poblíž místa, kde se provádělo čištění, a následně je vrátit zpět na původní místo. Podle právního zástupce žalobce rozhodně nebylo namístě odtáhnout vozidlo do areálu Technické správy (a to i s ohledem na žalobcův zdravotní stav), postup města byl tudíž protiprávní a způsobil žalobci náklady v aktuální výši cca 80 000 Kč. Dodal, že ve vztahu k porušení povinností vyplývajících z dopravního značení chybí na straně žalobce zavinění, byť ve formě nevědomé nedbalosti. Uzavřel, že zásah žalovaného byl a je nezákonný.
13. Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání uvedl, že žaloba nebyla podána včas proti pasivně legitimovanému účastníkovi, tedy město Louny nebylo zažalováno v zákonem stanovené lhůtě. Žalobce navíc podle právního zástupce žalovaného řádně nevymezil žalovaný subjekt a dokonce i v posledním podání za žalovaného označoval Městský úřad Louny. Právní zástupce žalovaného konstatoval, že žalovaný splnil zákonné podmínky pro odtah vozidla vyplývající zejména z § 19a a § 19b zákona o pozemních komunikacích. Zdůraznil, že žalobce nechal umístit své vozidlo do místa, kde dopravní značení platné v dané době zakazovalo stání, přičemž nebyl zdravotně omezen natolik, aby se mohl povinností vyplývajících ze zákona zprostit. Podle právního zástupce žalovaného musí provozovatel vážné důvody, které by mohly vést ke zproštění těchto povinností, tvrdit a prokázat bezprostředně po odtahu, aktuálně prováděné dokazování je v tomto smyslu opožděné, což mimo jiné vyplývá i z toho, že po šesti měsících lze odtažené vozidlo prodat. Právní zástupce žalovaného dále uvedl, že odpovědnosti žalobce nezbavuje ani umístění vozidla odtahovou službou, neboť jeho odpovědnost vyplývá z toho, že je provozovatelem vozidla. Důkazy o šířce vozovky jsou podle právního zástupce žalovaného neprůkazné a nelze z nich dovozovat, že vozidlo mohlo být vráceno na místo, odkud bylo odtaženo. Právní zástupce žalovaného připomněl, že sám žalobce označoval vozidlo za nepojízdné, toto vozidlo nemá od roku 2018 STK, tedy jde o vrak, který nelze umístit zpět na pozemní komunikaci. Dodal, že vozidlo nedisponuje ani registračními značkami, a proto nelze obnovit stav před zásahem. Shrnl, že vozidlo bez STK a bez RZ, navíc podle žalobce nepojízdné, nelze umístit na pozemní komunikaci a případné rozhodnutí, které by takovou povinnost ukládalo, by bylo nezákonné. Právní zástupce žalovaného navrhl, aby soud žalobu odmítl, nebo zamítl a přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.
14. Při ústním jednání konaném dne 14. 6. 2023 soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl na návrh žalovaného dokazování čtením výpisů z pasportu ulic a komunikací k ulicím XA, X a XB, vyhotovených dne 19. 4. 2023, založených na č. l. 216, 217 a 218 soudního spisu, sdělení Městské policie Louny ze dne 12. 5. 2023, č. j. 44614/2023, včetně svodky událostí ze dne 3. 10. 2019, založeného na č. l. 219 soudního spisu, a fotografiemi založenými na č. l. 220 až 228.
15. Právní zástupce žalobce při tomtéž jednání poukázal na skutečnost, že žalobce nebyl přítomen při měření jeho vozidla ani vozovky a z fotografií, jimiž byl proveden důkaz, nelze jednoznačně určit, že vozidlo dosahuje takových rozměrů a jak bylo měření provedeno. Zdůraznil, že vozidlo je podstatně užší, vozidlo evidentně stálo pravým zrcátkem mimo vozovku a zrcátka lze navíc sklopit. Podle právního zástupce žalobce je vhodné provést místní šetření a ohledání vozidla.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Účastníci při tomto jednání shodně prohlásili a učinili nesporným, že šířka žalobcova vozidla bez zrcátek činí podle technického průkazu 1 872 mm.
17. Z ústního jednání konaného dne 27. 6. 2023 se právní zástupce žalovaného předem omluvil, aniž by požádal o odročení. Soud proto v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.
18. Při tomto jednání soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl na návrh žalobce dokazování náčrtem s rozměry žalobcova vozidla BMW X5 z internetu, založeným na č. l. 244 soudního spisu, a fotografiemi zachycujícími měření šířky vozovky ulice X v Lounech, založenými na č. l. 241 až 243 soudního spisu. Soud naopak v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl žalovaným navržené dokazování místním šetřením a výsledkem svědka V. L., neboť pro rozhodnutí o žalobě soudu postačují skutková zjištění vyplývající z dosud provedeného dokazování.
19. Právní zástupce žalobce při tomto jednání upozornil na skutečnost, že část pásma užitého pro měření šířky vozovky, která leží mimo vozovku, není kalibrována. V konečném návrhu setrval na petitu, jak jej formuloval při jednání konaném dne 14. 6. 2022. Konstatoval, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že vozidlo nedosahovalo takových rozměrů, které by bránily jeho vrácení zpět po ukončení čištění komunikace. Připomněl, že šířka vozidla bez zrcátek činí 1,872 m, tudíž se sklopenými zrcátky by vůbec nebyl problém vozidlo vrátit zpět na vozovku. Dodal, že vozovka je sice formálně vedena se šířkou 5 m, ale to bylo vyvráceno fotografiemi z měření vozovky, které dokládají, že v reálu šíře vozovky výrazně přesahuje 5 m. Podle právního zástupce žalobce má komunikace s přehledem více než 5 m asfaltového povrchu na šířku, a proto žalovanému nic nebránilo tam vozidlo navrátit. Zdůraznil, že zásah by nepřiměřený, žalovaný měl nejprve zvážit všechny alternativy a pak zvolit tu pro žalobce nejméně zatěžující. Navrhl, aby žalobě bylo v celém rozsahu vyhověno.
20. Předseda senátu následně přečetl konečný návrh žalovaného, který soudu předložil jeho právní zástupce v písemné podobě spolu s omluvou z jednání. Žalovaný konstatoval, že žalobcovo vozidlo nebylo možné vrátit, neboť jeho šířka (1 872 mm) v součtu se šířkou jednoho zrcátka přesahující šířku vozidla (154 mm) činí 2 026 mm, a tudíž při šířce vozovky v ulicích X, XA a XB 5 m by nebyl zachován pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy. Podle žalovaného nelze žalobnímu nároku vyhovět ani z toho důvodu, že žalobce požaduje uložit obnovení stavu před zásahem bez nároku na úhradu jakýchkoli nákladů se zásahem spojených, což nemá oporu v zákoně. Zdůraznil, že i Nejvyšší správní soud shledal, že samotný odtah vozidla byl proveden v souladu se zákonem, a proto povinnost uhradit náklady na odtah a případné vrácení vozidla stíhá podle § 19b odst. 2 zákona o pozemních komunikacích jeho provozovatele. Žalovaný dále poznamenal, že § 19 odst. 2 tohoto zákona zakazuje na místních komunikacích odstavovat vozidlo, které je pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu nebo které po dobu více než šesti měsíců nesmí být provozováno na pozemních komunikacích z důvodu uplynutí lhůty pro provedení pravidelné technické prohlídky. Podle žalovaného je třeba důsledně rozlišovat mezi tím, za jakých podmínek může být proveden odtah vozidla technicky nezpůsobilého a bez platné technické prohlídky, a tím, zda vozidlo odtahované z jiného zákonného důvodu lze vrátit na místo odtahu, pokud je umístění takového vozidla na komunikaci zákonem zakázáno. Žalovaný byl přesvědčen, že soud nemůže nikomu ukládat, aby porušil zákon a vědomě na komunikaci umístil vozidlo technicky nezpůsobilé, bez technické prohlídky. Takový výrok by podle žalovaného byl v rozporu se základními principy právního státu.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
22. Předně se soud zaměřil na otázku věcné legitimace žalovaného. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 9 Aps 15/2013-59, publ. pod č. 3033/2014 Sb. NSS., plyne, že „... v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu [...] je žalovaný správní orgán určen tvrzením žalobce, na rozdíl od žalob proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.), u nichž je osoba žalovaného kogentně určena zákonem (srov. usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS). Výjimkou z tohoto pravidla jsou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ozbrojeného sboru (který není správním orgánem). V těchto případech je žalovaný podle § 83 s. ř. s. část věty za středníkem určen zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 Aps 4/2008-138, publ. pod č. 1718/2008 Sb. NSS). V projednávané věci se nejedná o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ozbrojeného sboru, ale o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. V tomto typu žalob tedy není žalovaný určen zákonem, ale tvrzením samotného žalobce. Jaký konkrétní orgán označí žalobce jako původce jím tvrzeného zásahu je pro případný žalobcův úspěch ve sporu významnou okolností. Aby totiž byl žalobce úspěšný, musí jednak sám být aktivně věcně legitimován, tj. musí být nositelem subjektivního práva, jehož ochrany se domáhá, a současně jím označený žalovaný musí být legitimován pasivně, tj. musí být nositelem tomu odpovídající subjektivní povinnosti. Otázka pasivní legitimace tak není pouhou formalitou, protože pokud žalobcem označený žalovaný nezákonný zásah, pokyn nebo donucení, proti němuž žalobce brojí, neprovedl, soud žalobu zamítne z důvodu nedostatku věcné legitimace.“
23. V projednávané věci spatřuje žalobce nezákonný zásah v tom, že bylo dne 3. 10. 2019 otaženo jeho vozidlo zaparkované v X ulici v Lounech, ačkoli se nikde v okolí nesetkal se značkou zakazující stání a informující o čištění komunikace v daném termínu a přestože vozidlo bylo přivezeno odtahovou službou, tedy je nikdo neřídil, a tudíž ani nikdo nebyl povinen se řídit dopravním značením umístěným někde na komunikaci upozorňujícím na dočasný zákaz stání. Z těchto žalobcových tvrzení jednoznačně vyplývá, že původce žalobcem tvrzeného nezákonného zásahu postupoval podle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle kterého je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem stání nebo zastavení silničních vozidel. Podle názoru soudu je tedy pasivně věcně legitimovaným subjektem vlastník dotčené pozemní komunikace, tedy město Louny (vlastnické právo města Louny k dotčené pozemní komunikaci bylo prokázáno informací o pozemku parc. č. XA v katastrálním území X z www.nahlizenidokn.cuzk.cz, založenou na č. l. 135 soudního spisu, jíž soud provedl dokazování při ústním jednání dne 4. 5. 2022). Tento závěr zdejšího soudu koresponduje i s konstantní judikaturou Nejvyššího správního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, podle které je v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v odtahení motorového vozidla z komunikace ve vlastnictví obce žalovaným původcem zásahu právě tato obec (srov. rozsudek ze dne 15. 11. 2005, č. j. 8 Aps 1/2005-82, publ. pod č. 932/2006 Sb. NSS, či ze dne 9. 12. 2010, č. j. 1 Aps 3/2010-86).

24. Žalobce při soudním jednání konaném dne 4. 5. 2022 prostřednictvím svého právního zástupce na základě předchozí výzvy soudu a v souladu s poučením, které mu soud poskytl, změnil žalovaného z Městského úřadu Louny na město Louny. Tuto změnu soud akceptoval, aby v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho rozsudku ze dne 18. 2. 2022, č. j. 1 As 354/2021-27, mohl následně věcně posoudit, zda se jednalo o zásah a zda byl nezákonný. Na tomto místě zdejší soud směrem k žalovanému poznamenává, že žaloba je formulována jako zápůrčí, neboť podle žalobce tvrzený nezákonný zásah dosud trvá. Za dané situace je vyloučeno, aby žaloba byla opožděná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2019, č. j. 10 As 355/2017-101, publ. pod č. 3923/2019 Sb. NSS). K poznámce žalovaného, že žalobce řádně nevymezil žalovaný subjekt a za žalovaného označoval Městský úřad Louny, soud podotýká, že žalobce za žalovaný subjekt při soudním jednání dne 4. 5. 2022 řádně označil město Louny, soud tuto změnu akceptoval a skutečnost, že v záhlaví pozdějšího podání žalobce v důsledku setrvačnosti uvedl Městský úřad Louny, představuje podle názoru soudu omluvitelnou chybu v psaní, která nic nemění na tom, že žalovaným v dané věci je město Louny a že žalobu lze věcně projednat.
25. Soud nejprve připomíná, že o žalobě v projednávané věci již třikrát rozhodl, a to usnesením ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, jímž žalobu odmítl pro opožděnost, rozsudkem ze dne 29. 11. 2021, č. j. 16 A 90/2020-98, jímž žalobu zamítl z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace žalobcem označeného žalovaného Městského úřadu Louny, a rozsudkem ze dne 14. 6. 2022, č. j. 16 A 90/2020-178, jímž žalobu zamítl, neboť shledal, že odtahení předmětného vozidla proběhlo v souladu se zákonem a vozidlo nebylo možno vrátit na původní místo ani na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí, neboť nemělo platnou technickou prohlídku a tabulky s registračními značkami. Všechna tato rozhodnutí zdejšího soudu byla zrušena Nejvyšším správním soudem, který naposledy v rozsudku ze dne 18. 4. 2023, č. j. 1 As 175/2022-33, zdejšímu soudu uložil, aby doplnil dokazování za účelem prokázání, zda se Technická správa pokusila vrátit žalobcovo vozidlo a zda vrácení nebylo možné s ohledem na skutková tvrzení žalovaného.
26. Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku vyslovil, že „... soubhlasí s posouzením krajského soudu, že dočasný zákaz stání vozidel byl stanoven řádně a v souladu s § 19a zákona o pozemních komunikacích a že zdravotní stav žalobci nebránil, aby zajistil, že vozidlo nebude umístěno v zóně dočasného zákazu stání. Ze spisu vyplývá, že na místě, kde 3. 10. 2019 stálo vozidlo stěžovatele, platil daný den zákaz stání.“ Poté se Nejvyšší správní soud zabýval relevantní právní úpravou a konstatoval: „Co se týče § 19 odst. 2 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, Nejvyšší správní soud nesouhlasí s tím, že by žalovaný tímto mohl podmiňovat nenavrácení vozidla. Citované ustanovení přibýlo do zákona novelou (zákon č. 162/2020 Sb.), která nabyla účinnosti dne 30. 4. 2020. Lze tedy dovodit a contrario, že do tohoto data odstavení vozidla s neplatnou technickou prohlídkou na pozemní komunikaci nebylo zákonem výslovně zakázáno. ... Podle důvodové zprávy předchozí právní úprava nebránila tomu, aby bylo vozidlo bez technické prohlídky ponecháno odstavené na pozemních komunikacích po neomezeně dlouhou dobu. K odtahení vozidla stěžovatele a jeho umístění na odstavné parkoviště došlo dne 3. 10. 2019, tedy přibližně 7 měsíců před účinností novely zákona o pozemních komunikacích. Minimálně do 30. 4. 2020 tedy nebylo možné argumentovat tím, že vozidlo nelze navrátit na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozemní komunikaci kvůli neplatné technické prohlídce. Ani po nabytí účinnosti novely zákona o pozemních komunikacích však nebylo namístě vozidlo stěžovatele nenavrátit z důvodu neplatné technické prohlídky. Podle § 19d odst. 1 zákona o pozemních komunikacích má vlastník komunikace provozovatele vozidla nejprve vyzvat, aby odstranil důvod, pro který nesmí být vozidlo provozováno na pozemních komunikacích nebo aby vozidlo odstranil a odstavil mimo pozemní komunikaci. Až po dvou měsících od doručení této výzvy provozovateli vozidla má vlastník pozemní komunikace právo vozidlo odstranit. Podle Nejvyššího správního soudu je tedy možné vrátit vozidlo na původní místo odtahu či na místo v bezprostředním okolí i přesto, že nemá platné technické osvědčení. Poté záleží na aktivitě vlastníka pozemní komunikace, který má zákonné prostředky k tomu, aby provozovatele vozidla donutil vozidlo odstranit nebo s ním podstoupit technickou prohlídku.“ Nejvyšší správní soud uzavřel, že „... absence technické prohlídky nebyla a nemůže být důvodem pro nenavrácení vozidla. Pokud tento důvod odpadá, pak je třeba zkoumat, zda technická správa skutečně jednala v souladu s § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Je tedy třeba skutkově zkoumat, zda se vlastník komunikace skutečně pokusil o navrácení vozidla na původní místo či na místo v bezprostředním okolí a zda vrácení nebylo možné, právě například z důvodu šíře vozovky či množství aut. Soud rovněž nesouhlasí s postupem technické správy, která podmínila vydání vozidla stěžovateli zaplacením nákladů spojených s odtahem vozidla. Jak již uvedl krajský soud, k tomuto postupu neměla oprávnění. Technická správa měla na základě § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích pravomoc vozidlo odtáhnout. Jak již soud uvedl výše, k odtahu vozidla došlo v souladu se zákonem. Z § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích ale technické správě vyplývá i povinnost po odpadnutí důvodů pro odtah vozidlo vrátit. Na základě § 19b zákona o pozemních komunikacích rozhodně není možné uplatňovat jakési ‚zadržovací právo‘ k vozidlu stěžovatele, a to i s ohledem na nepoměr mezi hodnotou vozidla a případnými náklady za odtah. Uhrazení poplatku za odtah a za parkování na odstavném parkovišti totiž představuje samostatnou otázku. Technická správa tak měla povinnost vydat stěžovateli vozidlo i bez zaplacení nákladů za odtah na místě. Stěžovatel by měl následně povinnost uhradit dlužnou částku. V případě, že by tak neučinil, mohla by na něm být tato částka vymáhána v samostatném řízení.“ Tímto právním názorem je zdejší soud v projednávané věci podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán.

27. Poté soud přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek. Nejprve se zaměřil na námitky zpochybňující samotné odtahení (odstranění) předmětného vozidla.
28. Podle § 19a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích platí, že „[s]ilniční správní úřad opatřením obecné povahy dočasně zakáže nebo omezí stání nebo zastavení silničních vozidel na místní komunikaci nebo průjezdním úseku silnice nebo na jejich části, je-li to nezbytné z důvodu zajištění bezpečnosti státu, veřejného pořádku, bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, stavebních prací nebo údržby nebo z důvodu přírodních katastrof nebo jiných mimořádných událostí a odstraňování jejich následků. V opatření obecné povahy silniční správní úřad stanoví rovněž přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu.“ Z odstavce 4 písm. a) téhož ustanovení vyplývá, že příslušná dopravní značka musí být na pozemní komunikaci umístěna nejméně sedm dnů před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení.
29. V § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je stanoveno, že „[j]e-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.“

30. Soud zdůrazňuje, že oprávnění vlastníka pozemní komunikace podle § 19b odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem nebo omezením stání nebo zastavení silničních vozidel, stanoveným v souladu s § 19a zákona o pozemních komunikacích, a odstavit je na vhodném místě není nijak vázáno na to, kdo předmětné vozidlo na daném místě odstavil, zda přitom vozidlo někdo řídil, nebo zda bylo přivezeno odtahovou službou, resp. zda si jeho provozovatel byl vědom onoho dočasného zákazu nebo omezení. Podle názoru soudu je podstatné výhradně to, zda byl dočasný zákaz stání silničních vozidel stanoven řádně (zákonem předvídaným postupem) a zda je odstranění vozidla nezbytné pro naplnění účelu tohoto dočasného zákazu.
31. Z provedeného dokazování vyplynulo, že Technická správa odtáhla předmětné vozidlo dne 3. 10. 2019 v 9:40 hodin z X ulice, přičemž důvodem odtahu byla skutečnost, že v dané ulici bylo zaparkováno navzdory dopravní značce B 29 „Zákaz stání“ nebo IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“. Tyto údaje jsou zachyceny v protokolu Technické správy o odtahování, vydání nebo vrácení vozidla ze dne 3. 10. 2019, č. TSML/308/2019. Oprávnění Technické správy k provedení odtahu zakládá čl. II odst. 3 smlouvy o dílo uzavřené mezi žalovaným a Technickou správou dne 19. 12. 2017. Před vlastním provedením odtahu zajistila Technická správa fotodokumentaci předmětného vozidla zachycující mimo jiné jeho umístění v X ulici, jeho viditelná mechanická poškození i absenci platné nálepky o pravidelné technické prohlídce na tabulce registrační značky. Fotodokumentace zároveň dokládá, že dne 3. 10. 2019 byly na pozemních komunikacích umožňujících příjezd k místu, kde stálo předmětné vozidlo, tj. v ulicích XC, XD, X a XA (ze strany od ulice CE), v ulici C (ze strany od ulice CF) a v ulicích XG a XH (ze strany od ulice XI), umístěny přechodné dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazením zákazové značky B 29 „Zákaz stání“ včetně textu „3. 10. ČTVRTEK 8:00 – 16:00“, s vyobrazením odtahového vozidla odtahujícího jiné vozidlo a s dodatkovou tabulkou s textem „PLATÍ V CELÉM PROSTORU“. Z mapy okolí X ulice v Lounech pořízené z www.google.cz/maps, založené na č. l. 135 soudního spisu, a z videozáznamu po rozmístění předmětného dopravního značení dne 26. 9. 2019 soud zjistil, že popsané přechodné dopravní značení bylo umístěno při vjezdu do všech ulic, kterými lze přijet k místu, odkud bylo odtahováno předmětné vozidlo.
32. Soud dále provedeným dokazováním zjistil, že popsané přechodné dopravní značení bylo rozmístěno na základě opatření obecné povahy Městského úřadu Louny ze dne 9. 5. 2019, č. j. MULNCJ 34949/2019, sp. zn. MULN/5239/2019/SU/KJ, které nabylo účinnosti dne 16. 5. 2019 a jímž byla v souladu s § 19a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích stanovena přechodná úprava provozu na místních komunikacích v Lounech v rámci blokového čištění spočívající mimo jiné v zákazu stání v bloku č. 10 (do kterého spadá ulice X) dne 3. 10. 2019. Toto opatření obecné povahy bylo vydáno z důvodu zajištění údržby (čištění) komunikace a bezpečnosti silničního provozu.
33. Skutečnost, že popsané přechodné dopravní značení bylo rozmístěno již dne 26. 9. 2019, žalovaný doložil zmíněným videozáznamem a vyjádřením Technické správy ze dne 15. 6. 2021 obsahujícím popis všech kroků Technické správy před odtahem předmětného vozidla, při odtahu i po něm. Žalobce rozmístění dopravního značení nijak nerozporoval, pouze tvrdil, že zákazové značky nebyly umístěny v těsné blízkosti jeho domu č. p. 811, což předmětný videozáznam potvrzuje. Z uvedeného videozáznamu zároveň plyne, že popsané Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přechodné dopravní značení bylo rozmístěno dříve, než bylo před žalobcovým domem odstaveno předmětné vozidlo, neboť před žalobcovým domem v době pořízení videozáznamu žádné vozidlo nestálo. Na základě žalobcem předložených fotografií z převozu předmětného vozidla (založeny na č. l. 4, 4a a 13 soudního spisu) vzal soud za prokázané žalobcovo tvrzení, že předmětné vozidlo bylo před jeho dům přivezeno odtahovou službou dne 29. 9. 2019; žalovaný ostatně toto tvrzení nerozporoval.

34. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že dočasný zákaz stání silničních vozidel v X ulici byl stanoven řádně a v souladu s § 19a zákona o pozemních komunikacích, neboť byl stanoven opatřením obecné povahy, jak předpokládá dané ustanovení, a příslušné přechodné dopravní značení bylo rozmístěno s náležitým předstihem a na všech vjezdech do dané lokality. Směrem k žalobci soud připomíná, že v případě užití zónových značek není třeba umisťovat jednotlivé zákazové značky za každou křižovatku, neboť zákaz stanovený zónovou značkou platí v celé zóně. Samotná skutečnost, že v bezprostřední blízkosti žalobcova domu nebyla umístěna žádná dopravní značka přechodně zakazující stání, nic nemění na tom, že stání před žalobcovým domem bylo dne 3. 10. 2019 v době od 8:00 do 16:00 zakázáno výše uvedenými zónovými značkami. Soud zároveň z předložené fotodokumentace shledal, že předmětné vozidlo stálo na pozemní komunikaci, a tím bránilo provedení blokového čištění v X ulici, proto bylo k naplnění účelu dočasného zákazu stání (provedení čištění vozovky) nezbytné předmětné vozidlo odstranit a odstavit je na vhodném místě.
35. Jak již soud uvedl, pro projednávanou věc nemá žádný význam skutečnost, že předmětné vozidlo na dané místo složila odtahová služba, ani skutečnost, že předmětné vozidlo údajně bylo nepojízdné. Své tvrzení o nepojízdnosti vozidla ostatně žalobce nijak nedoložil a vnější stav vozidla zachycený na fotografiích, jimiž soud provedl dokazování, nesvědčí o tom, že by vozidlo bylo nepojízdné, případně že by bylo jako nepojízdné označeno. Stejně tak je podle názoru soudu ve vztahu k zákonnosti odstranění předmětného vozidla zcela bez významu, že žalobce dne 3. 10. 2019 (patrně v čase realizace odstranění vozidla Technickou správou) absolvoval masáž u P. S., který má pro tuto činnost potřebné živnostenské oprávnění.
36. Poukazuje-li žalobce na svůj zdravotní stav v době předcházející odstranění vozidla dne 3. 10. 2019, soud opakuje, že s ohledem na platnou právní úpravu v § 19b odst. 1 větě první zákona o pozemních komunikacích není tehdejší žalobcův zdravotní stav podstatný a význam nemá ani to, zda žalobce porušil povinnosti vyplývající z přechodného dopravního značení zaviněně, neboť jde výhradně o řádné stanovení a rozmístění příslušného přechodného dopravního značení a o to, zda bylo odstranění vozidla nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu stání. Obě tyto podmínky byly splněny. Soud navíc ze závěrečné lékařské zprávy ze dne 10. 10. 2019 z hospitalizace žalobce v Ústřední vojenské nemocnici Praha v době od 4. do 19. 9. 2019 zjistil, že žalobce byl z nemocnice propuštěn dne 19. 9. 2019 v dobře kompenzovaném stavu, normoforický, bez anxiety, apychootický, neagresivní a asuicidální s tím, že má zajištěn vlastní transport bez doprovodu. Z této lékařské zprávy tak podle názoru soudu rozhodně nevyplývá, že by žalobce nebyl schopen řídit vozidlo a řádně dbát svých povinností provozovatele vozidla. Vzhledem k tomu, že dne 3. 10. 2019 byl žalobce schopen absolvovat masáž u P. S. (podle svého tvrzení mimo svůj dům) a téhož dne byl schopen sepsat naprosto srozumitelné a kvalifikované oznámení o možném spáchání trestného činu krádeže, adresované Okresnímu státnímu zastupitelství Louny, v němž popsal skutkový stav (odcizení předmětného vozidla) a požádal o vyrozumění o zjištěných

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

skutečnostech, je soud naopak přesvědčen, že žalobci jeho zdravotní stav nijak nebránil v tom, aby své povinnosti provozovatele vozidla plnil.

37. Lze tedy uzavřít, že odstranění předmětného vozidla z X ulice dne 3. 10. 2019 představuje sice zásah do práv žalobce jakožto vlastníka a provozovatele tohoto vozidla, nicméně zásah byl proveden v souladu s § 19b odst. 1 větou první zákona o pozemních komunikacích, a proto se nejedná o zásah nezákonný. Soud proto v tomto rozsahu žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
38. K námitce žalobce, že požadoval vydání předmětného vozidla, nicméně vedoucí Technické správy nereflektoval žalobcovy argumenty a odmítl vozidlo vydat (požadoval zaplacení odtahu a parkovného), soud připomíná, že vydání vozidla skutečně nelze podmiňovat zaplacením nákladů na odtah a parkovného, neboť – jak uvedl Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku č. j. 1 As 175/2022-33 – příslušná právní úprava nezakládá žalovanému či Technické správě zadržovací právo k vozidlu. Ani výše nákladů spojených s umístěním předmětného vozidla na parkovišti Technické správy nemá pro posouzení této věci žádný význam. K rozhodnutí o tom, do jaké míry jsou tyto náklady po žalobci požadovány oprávněně, je příslušný soud v občanském soudním řízení. Zdejší soud nicméně dodává, že žalobce se v žalobě nedomáhal vydání vozidla, a proto je jím popisované odmítnutí vydání vozidla ze strany Technické správy z hlediska důvodnosti žaloby v této věci irelevantní.
39. Poté soud zkoumal, zda byl žalovaný povinen po dokončení blokového čištění vrátit předmětné vozidlo na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Tento postup předvídá § 19b odst. 1 věta druhá zákona o pozemních komunikacích, a jak správně poznamenal žalobce, jedná se mírnější prostředek než odstavení vozidla na parkovišti Technické správy, tudíž by tento postup měl mít přednost.
40. Z provedeného dokazování soud zjistil, že před jeho odtahem dne 3. 10. 2019 stálo žalobcovo vozidlo ve vzdálenosti méně než pět metrů za hranicí křižovatky ulic X, XA a XB. Tato skutečnost podle názoru soudu jednoznačně vyplývá z fotografií žalobcova vozidla před odtahem, které jsou založeny na č. l. 224 až 228 soudního spisu, ve spojení s fotografiemi zmíněné křižovatky ze zdroje google.cz, založenými na č. l. 220 a 221 soudního spisu, a s náčrtem žalobcova vozidla s jeho rozměry, založeným na č. l. 244 soudního spisu. Podle předmětného náčrtu je délka žalobcova vozidla 4,667 m a fotografie žalobcova vozidla před odtahem ukazují, že vzdálenost vozidla od hranice křižovatky je menší než délka vozidla, tudíž méně než pět metrů. Toto zjištění dokresluje fotografie zmíněné křižovatky ze zdroje google.cz.
41. Podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) platí, že *„[řidič nesmí zastavit a stát na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní; tento zákaz neplatí v obci na křižovatce tvaru ,T‘ na protější straně vyúsťující pozemní komunikace.“*
42. Vycházejí z citovaného ustanovení soud konstatuje, že žalobcovo vozidlo před odtahem dne 3. 10. 2019 stálo v místě, kde to zákon zakazuje, a proto nebylo možné vozidlo vrátit na místo, odkud bylo odstraněno. Soud proto v tomto rozsahu žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
43. Pokud jde o navrácení předmětného vozidla na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno, soud shledal, že takovému postupu nic nebránilo.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

44. Nejprve se soud zaměřil na argumentaci žalovaného upozorňující na šířku vozovky a šířku žalobcova vozidla. Podle § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu totiž platí, že „[p]ři stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy.“
45. Z provedeného dokazování soud zjistil, že ulice X je jednosměrná (srov. videozáznam předložený žalovaným a mapu okolí X ulice v Lounech pořizenou z www.google.cz/maps, založenou na č. l. 135 soudního spisu), tudíž při stání v této ulici musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně tři metry. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že šířka žalobcova vozidla včetně zrcátek činí 2 180 mm (srov. náčrt vozidla s rozměry založený na č. l. 244 soudního spisu), a účastníci řízení zároveň učinili nesporným fakt, že šířka žalobcova vozidla bez zrcátek (základní šířka) činí 1 872 mm, což plně koresponduje s údaji v předmětném náčrtu.
46. Odečtením šířky žalobcova vozidla bez zrcátek (1 872 mm) od šířky žalobcova vozidla včetně zrcátek (2 180 mm) soud získal údaj o tom, o kolik přesahují zrcátka šířku vozidla, tj. 308 mm. Vzhledem k tomu, že podle fotografií žalobcova vozidla se obě zrcátka jeví být rozměrově shodná, dospěl soud k závěru, že jedno zrcátko přesahuje šířku žalobcova vozidla o 154 mm (tj. o polovinu z vypočteného rozdílu 308 mm). Soud má za to, že při odstavení vozidla při pravém okraji vozovky se část pravého zrcátka přesahující základní šířku vozidla může nacházet nad obrubníkem, chodníkem, nájezdem či vegetací, tedy mimo vozovku, a proto tuto část zrcátka nelze zohledňovat při zkoumání toho, zda jsou splněny podmínky citovaného § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. Soud proto od údaje o šířce žalobcova vozidla včetně zrcátek (2 180 mm) odečetl hodnotu 154 mm, o kterou právě zrcátko přesahuje základní šířku vozidla bez zrcátek. Výsledný údaj 2 026 mm (tj. 2,026 m), se kterým ve svém písemném konečném návrhu pracuje i žalovaný, představuje šířku té části žalobcova vozidla, jež zasahuje do vozovky a kterou je třeba porovnat s celkovou šířkou vozovky, aby bylo možné vyhodnotit, zda při stání žalobcova vozidla zůstane volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně tři metry. Šířka vozovky by musela činit alespoň 5,026 m.
47. K šířce vozovky provedl soud několik důkazů. Žalobcem předložené fotografie založené na č. l. 152, 152a, 155, 155a a 160 až 165 soudního spisu, jimiž chtěl prokázat, že šířka vozovky i vzdálenost od křižovatky umožňovaly vrácení předmětného vozidla na původní místo, neposkytují podle názoru soudu úplné informace o dané lokalitě, zachycují vždy jen omezenou výseč pozemní komunikace a neumožňují soudu učinit si ucelenou představu o šířce vozovky a vzdálenosti od křižovatky, tudíž jsou neprůkazné. Žalovaným předložené výpisy z pasportu ulic a komunikací k ulicím XB, X a XA, vyhotovené dne 19. 4. 2023, založené na č. l. 216, 217 a 218 soudního spisu, zachycují podle názoru soudu toliko formálně evidované údaje o minimální šířce vozovky v těchto ulicích, nicméně nemají dostatečnou vypovídací hodnotu o tom, jaká je skutečná šířka vozovky. Kdyby soud vzal v potaz toliko formálně evidovanou šířku vozovky 5 m, zůstal by vedle žalobcova vozidla pruh široký 2,974 m, což znamená, že by chybělo pouhých 26 mm k tomu, aby byla splněna podmínka § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. Rozměr 26 mm přitom soud považuje za zanedbatelný, a to zejména s ohledem na možnost sklopení zrcátka, která sice nebyla prokázána, nicméně kterou lze předpokládat.
48. Z fotografií předložených žalobcem, které jsou založeny na č. l. 241 až 243 soudního spisu, soud navíc zjistil, že šířka vozovky v X ulici přinejmenším v místě měření přesahuje pět metrů. Soud přitom akceptoval sdělení právního zástupce žalobce, že část pásma užitého pro měření šířky vozovky, která leží mimo vozovku, není kalibrována, tj. že začátek stupnice pro měření vzdálenosti se nenachází na úplném začátku pásma, ale až na hraně vozovky. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Tomu odpovídá i skutečnost vyplývající z fotografie založené na č. l. 241 soudního spisu, že při měření byly na vozovce zakresleny čáry vždy po jednom metru, přičemž vzdálenost první čáry od hrany vozovky se jeví být shodná jako vzdálenost mezi první a druhou čarou, resp. druhou a třetí, třetí a čtvrtou nebo čtvrtou a pátou čarou.

49. Vycházejí z těchto zjištění soud konstatuje, že vozovka v X ulici je širší než pět metrů, a to v místě měření dokonce o 0,27 m. Po odstavení žalobcova vozidla by tak v daném místě zůstal volný jízdní pruh široký 3,244 m. Soud proto uzavírá, že navrácení žalobcova vozidla do X ulice nebrání pravidlo stanovené v § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. To znamená, že přinejmenším v X ulici lze nalézt jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno, kam by žalovaný mohl žalobcovo vozidlo navrátit.
50. Jak vyplývá z výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 175/2022-33, překážkou pro navrácení vozidla rovněž nejsou ani chybějící tabulky s registrační značkou ani absence technické prohlídky. Na tomto místě zdejší soud směrem k žalovanému poznamenává, že právní názor Nejvyššího správního soudu a jím předestřený výklad relevantní právní úpravy je pro zdejší soud v projednávané věci závazný, a proto nelze akceptovat argumentaci žalovaného, kterou uplatnil ve svém písemném konečném návrhu ve věci. Tvrdí-li žalovaný, že soud nemůže nikomu ukládat, aby porušil zákon a vědomě na komunikaci umístil vozidlo technicky nezpůsobilé, bez technické prohlídky, soud zdůrazňuje, že žalobcovo vozidlo mělo být podle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích vráceno na vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno, bezprostředně po pominutí důvodů pro jeho odstranění, tj. v době, kdy žalovaným akcentovaný § 19 odst. 2 téhož zákona ještě výslovně nezakazoval na pozemních komunikacích odstavovat vozidla, která jsou pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilá k provozu nebo která po dobu více než šesti měsíců nesmí být provozována na pozemních komunikacích z důvodu uplynutí lhůty pro provedení pravidelné technické prohlídky. Pokud by žalovaný postupoval v souladu se zákonem, navrátil by žalobcovo vozidlo ještě před nabytím účinnosti novely, která žalovaným upomínaný zákaz stanovila. Zdejší soud proto vycházejí ze závěrů Nejvyššího správního soudu neshledává v popsané právní úpravě překážku bránící navrácení žalobcova vozidla.
51. Soud dále vycházel z toho, že se žalovaný o navrácení žalobcova vozidla v době po jeho odstranění dne 3. 10. 2019 nepokusil. Ačkoli je v oznámení Technické správy ze dne 10. 10. 2019, zn. 2019/TSML/VL/022, obsažena zmínka o tom, že žalobcovo vozidlo nemohlo být vráceno na místo, odkud bylo odstraněno, z důvodu jiných parkujících vozidel, soud zdůrazňuje, že žalovaný v průběhu soudního řízení netvrdil, že by se kdykoli v minulosti pokusil o navrácení žalobcova vozidla na původní místo nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Informace o takovém pokusu není zaznamenána ani v chronologickém popisu jednotlivých událostí obsaženém ve vyjádření žalovaného ze dne 30. 6. 2021. Soud proto pokládá citovanou zmínku v oznámení Technické správy za obecně uváděný důvod zpravidla obsažený v daném typu oznámení, avšak v daném případě neprokázaný.
52. Lze tedy uzavřít, že žalovaný postupoval v rozporu s § 19b odst. 1 větou druhou zákona o pozemních komunikacích, pokud žalobcovo vozidlo po pominutí důvodů pro jeho odstranění bez zbytečného odkladu nevrátil na vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Tímto svým postupem žalovaný nezákonně zasáhl do žalobcových práv, přičemž tento zásah ke dni vydání tohoto rozsudku trvá. Soud proto v uvedeném rozsahu shledal žalobu důvodnou a žalovanému podle § 87 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost obnovit stav před nezákonným zásahem spočívajícím v nenavrácení žalobcova vozidla na vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. K realizaci této povinnosti stanovil soud žalovanému přiměřenou lhůtu dvou týdnů od právní moci tohoto rozsudku.

53. O náhradě nákladů řízení o žalobě a o kasačních stížnostech proti usnesení zdejšího soudu ze dne 16. 12. 2020, č. j. 16 A 90/2020-18, a proti rozsudkům zdejšího soudu ze dne 29. 11. 2021, č. j. 16 A 90/2020-98, a ze dne 14. 6. 2022, č. j. 16 A 90/2020-178, rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 110 odst. 3 větou první téhož zákona. Soud shledal, že konečný úspěch ve věci je na stranách obou účastníků řízení prakticky shodný, neboť žalobce byl úspěšný v rozsahu svého požadavku na navrácení vozidla na jiné vhodné místo a neúspěšný v rozsahu svého požadavku na deklaraci nezákonnosti odtahu a na vrácení vozidla na původní místo. Úspěch žalovaného pak zrcadlově odpovídá žalobcovu neúspěchu a neúspěch žalovaného žalobcovu úspěchu. Soud proto pokládá za spravedlivé, aby si každý z účastníků řízení nesl své náklady řízení sám. Veden těmito úvahami soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. června 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.